

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2649/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из села ..., чији је пуномоћник Милена Јанковић, адвокат из ..., ради утврђења чињенице о статусу новорођеног детета за које се сумња да је нестало, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж5 2/21 од 09.03.2021. године, у седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж5 2/21 од 09.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж5 2/21 од 09.03.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж5 2/21 од 09.03.2021. године, жалба предлагача је одбијена и потврђено решење Вишег суда у Нишу Р5 106/20 од 15.01.2021. године, којим је одбачен предлог предлагача АА из ..., ради утврђивања чињеница о статусу новорођеног детета за које се сумња да је нестало из породилице у Србији.

Против правноснажног решења другостепеног суда, предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити

правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП. Одлука о року за подношење предлога донета је уз примену одредаба Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији и Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020 године, а предлагач у ревизији не указује на правноснажне судске одлуке којима је другачије одлучено о року за подношење предлога, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавање судске праксе или ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 14. Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији (“Сл. гласник РС” бр.18/20), прописано је да се у овим поступцима утврђују чињенице о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у РС, применом члана 3. став 1. овог Закона, у првом степену поступак воде виши судови и то у Виши суд у Београду, Новом Саду, Крагујевцу и Нишу, а о жалби изјављеној против првостепене одлуке, решењем одлучује апелациони суд (члан 26. став 3. у вези члана 27. став 1. Закона). Међутим, одредбом члана 27. став 2. овог Закона прописано је да против решења донетог о жалби, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изнето, односно да у конкретном случају ради о поступку који се спроводи у складу са одредбама Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији, којим је одређено да против правноснажног решења донетог у овом поступку ревизија није дозвољена, то је и ревизија предлагача недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић